

Boży sąd część.1.

I. Znaczenie słowa.

II. Sędzia.

III. Siedziba sądu.

IV. Ogólne zasady sądenia.

I. Wyraz sądu i sędzić w N. T. przetłumaczono z wyrazów greckich „Krino”, „Krisis”, „Krimis”

Krino - Znaczy sąd odnośnie do początkowych prób i doświadczeń w teraźniejszym i przyszłym wieku (np. Mt.20:18;1Kor.11:31,32; 2Tym.2:12).

Krisis -Sąd w znaczeniu próby kończącej się decyzją (np.Jn.5:22,24;12:31; Dz.17:31; 1Tym.5:24).

Krima - Odnosi się do ostatecznego, nieodwołalnego wyroku na czyniących zło lub dobro (1P.4:17).

II.* Funkcja sędziego należy do samego Boga i obejmuje wszystkich. 1M.18:25; Ps.58:12; 94:2; Iz.33:22.

* Sąd i gniew są obce właściwej naturze Boga i Jego stałym celem. Iz.28:21(22); Jn.3:17; 2P.3:7,9 - obraz motywów B. sądu i niechęć do niego.

* Wszelki sąd przekazany jest Synowi. Jn.5:22-23,26-27; Jn.12:47-48 - niechęć sądenia także w naturze Syna.

* Ostateczne nadanie władzy sądenia Słowu Bożemu jako niezmiennemu wzorowi Jn.12:48= Ps.119:160.

III. Tło w opisie listu do Hbr.12:22-24. -Rozwiązanie kluczem cyfry 3.

1. Opis miejsca Boga.

2. Wykaz mieszkańców.

3. Przedstawienie Boga.

Od.1.a. Góra Syjon. (Gl.4:26).

b. Miasto Boga żywego.

c. Jeruzalem niebieskie.

Od.2.a. Niezliczona rzesza aniołów. -Aniołów utrzymujący pierwotny stan.

b. Uroczyste zgromadzenie i

zebranie pierwotnych. -Świętych N. T., którzy znaleźli się w niebie jako pierwsi.

c. Duchy ludzi sprawiedliwych. - Świętych wcześniejszych wieków, którzy w pełni żyli Bogiem.

Od.3.a. Sędzi wszystkich. -Centralna postać na scenie.

b. Pośrednik nowego przymierza, Jezus. - Zawdzięczający obecność ludzi.

c. Krew przemawiająca lepiej od krew Abła. -Środek, cena pośrednictwa.

IV. Cztery główne zasady rozstrzygnięcia wg B. sądu, objawienie w liście do Rzymian 2:1-12.

1. 2:1-2 **wg prawdy**(słowa) Kryterium dla sądzących i sądzonych. Jn.17:17

2. 2:6 **wg uczynków** Obj.20:12 Przy otwartych księgach.

- Uczynki to nie tylko zewnętrzne działanie.

Sąd obejmuje:

Rz.2:16...ukryte sprawy.

1Kor.4:5...zamysły serc. Mt.5:28; Jer.4:14

Hbr.4:12,13...wszystko jest obnażone i odsłonięte. Słowo przenika duszę, ducha, ciało.

3. 2:11 **Bez względu na osobę.** 1Sam.16:7 Bóg nie patrzy na to, co człowiek.

Widzi serce. 9 razy w S. T. + 7 razy w N. T. = 16 przypadków sformułowania tej prawdy w Biblii.

4. 2:12 **wg miary duchowego światła i rozumienia**

Rz.1:20...powszechne objawienie jest zesłane wszystkim w naturze.

Mt.11:20-24...specjalne objawienie podwyższa kryterium sądu.

Łk.12:48...zasada do naszych czasów.

PYTANIA:

Boży sąd część.2.

I. Podział sądu.

II. Sąd historyczny.

I.1. Sąd historyczny. - Jer.32:18.

2.Sąd wieczny. - Trzy zasadnicze rodzaje: -Hbr.6:2.

a. Chrześcijan dla nagrody. -1P.4:17.

b. NIE- Żydów pod koniec tzw. wielkiego ucisku. -Mt.25:31-32.

c. Ostateczny pod koniec tysiącletniego Kr. Bożego. -Obj.20:11-15.

- inne:

d. Nad narodami.

-Mt.24.

e. Izraela.

-Pomiędzy sądem a) i b). -Ez.20:35-38.

f. Odstępczego Kościoła.

-Obj.17:16.

g. Szatana.

-Obj.20:10.

II. Sąd historyczny- jest to Boża reakcja na grzech okazana w czasie istnienia upadłego świata. Objawia się jako konsekwencja grzechu lub interwencja przeciw niemu w tym samym lub przyszłym pokoleniu. Historycznie rzecz biorąc od zachowania jednego pokolenia zależą dobre lub złe losy kolejnych pokoleń. (2M.20:4-6; Jer.32:18).

Przeciwnie do sądu w wieczności gdzie każda dusza odpowie wyłącznie za siebie.

Ez.18:1-4.Za upadek narodu Izraelici obwiniają przodków. Powód mógł być w przodkach.

Jednak sąd historyczny nad ich grzechami nie wyklucza sądu wiecznego nad osobistymi- 18:20 także 24...umrze - ostatnie słowo wskazuje stan duszy przechodzącej do wieczności.

Przykłady historycznego sądu Boga. Pismo Św. opisuje wiele „przykładowych” przykładów Bożego sądu. Przypadki tego rodzaju określają stanowisko Boga wobec pewnych czynów tak dramatycznie, że stają się ostrzeżeniem dla innych.

1. 2P.2:6 przyk. Sodomy i Gomory.

Opis społecznych stosunków w S. G. - Ez.16:49 pokazuje cztery podstawowe przyczyny moralnego upadku tzw. „sodomii”. Biblia nie sugeruje, że ta forma grzechu w każdym

przypadku będzie tak samo(t. j. S. hist.) karana.

Natomiast wyraźnie naucza, jakie jest stanowisko

Boga wobec tej formy grzechu. Może braknąć wyroku

w wymiarze czasu. Nie zabraknie jednak w wieczności.

2. Dz.5:1-10 przyk. Ananiasz i Safiry. Dzisiejszym terminem to „religijni hipokryci”.

Ich grzech polegał na stworzeniu pozorów w celu zyskania poklasku (było to kłamstwo i próba wprowadzenia w błąd Duch Św.).

REZULTAT-5:11 Z tego przykładu również nie wynika, że Bóg będzie podobnie karał innych Chrześcijan. Zostało tu przedstawione stanowisko Boga wobec obłudy jako ostrzeżenie dla wszystkich pokoleń kościoła.

3. Przyk. Dziejów Izraela od Mojżesza do dziś.

3M.26:14-45 ostrzeżenie rodzajami kary. 27-38 surowym sądem.

26:36-37 Nędza życia w rozproszeniu. Inwazja Rzymian w 70 r. n. e. Pod dowództwem Tytusa oraz późniejsze inwazje dokładnie spełniły proroctwo. Podczas oblężenia Jerozolimy przez Tytusa spadła na Żydów taka klęska głodu, że dosłownie jedli ciała swych dzieci. Później zniszczone zostały wszystkie świątynie i ośrodki religijne. Bardzo wielka część ludności padła ofiarą rzezi: inni dostali się do niewoli lub jako wygnańcy rozproszyli się po obcych ziemiach na 18 wieków. Tak spełniły się przepowiednie co do sądu.

26:44 Przepowiednia nie zatracenia. Rozpatrywana w ten sposób w świetle proroczych fragmentów Pisma cała historia Izraela staje się demonstracją na skalę światową zarówno sądu, jak i miłosierdzia Bożego; gdyż nawet stosując karę Bóg wciąż pragnie okazać miłosierdzie.

4. Przyk. Miłosierdzia dla Racheb Joz.2 i 6 podczas wymierzania kary. Z powodu pochodzenia i środowiska była przekreślona. Jednak przez wiarę i pokorę przeżyła. Znalazła się nawet w rodzinie, z której wywodzi się rodowód Chrystusa. Jej przykład dowodzi, że nie ma osoby z jakkolwiek ciemną przeszłością, której skrucha i wiara nie mogłaby unieważnić wyroku Boga i spowodować Jego miłosierdzie.

- **Inne** Łk.13:1-5; Rz.15:4...

CODA: Ps.107:13; Nawet wśród najsurowszych kar celem Boga jest łaska i Miłosierdzie.

1Tym.5:24,25; Kazn.8:12. Pełny i ostateczny sąd nad wszystkimi czynami nie odbędzie się w wymiarze czasu.

Boży sąd część 3.

I. Sąd wieczny - znaczenie ogólne.

II. Sąd wieczny chrześcijan - opis.

III. Zasady oceniające chrześcijańska służbę.

I. Sąd wieczny (Hbr.6:2) - Jest to trybunał rozstrzygający ostateczny los człowieka. Wg symbolu z ks. Kazn. Sal.11:3 „drzewo...tam leży, gdzie pada”, zależnie od stanu duszy w chwili śmierci sąd wieczny zdecyduje o stanie duszy w wieczności. (np. Jn.8:21 w stanie grzechu - odłączenie, także Ez.18:24,21). Pod tym względem każdy jest odpowiedzialny tylko za siebie. Gl.6:5; Rz.14:12.

Trzy zasadnicze rodzaje wiecznego sądu możemy rozróżnić według:

1. Przedmiotu sądu.
2. Miejsca sądu.
3. Czasu sądu.
4. Rezultatu sądu.

	Sąd chrześcijan	Sąd NIE-Żydów w czasie ucisku	Sąd ostateczny
1	Postępowanie, praca, czyny.	Żyjące wówczas narody.	Umarli mający udział w drugim zmartwychwstaniu.
2	Przed trybunałem Chrystusa „Bema” w Jego stolicy.	Przed tronem chwały Chrystusowej w dolinie Jozafata.	Przed wielkim białym tronem.
3	W okresie Paruzji.	Przy widzialnym przyjściu Jezusa na ziemię.	Po zakończeniu Tysiącletniego Królestwa - Milenium.
4	Nagroda lub szkoda zbawionego od. II.	Jedni będą zbawieni, inni potępieni. od. część 4.	Nie zapisani w Księdze żywota będą wrzuceni do jeziora ognistego. od.część 4

1. Dla człowieka dziś żyjącego decydujące znaczenie na wieczność ma to, czy weźmie udział w sądzie chrześcijan. (1P.4:17,18; 2Kor5:10,11).

- Wielokrotnie określenie sądu dniem Chrystusowym 1Kor.1:8; 2Kor.1:14; Fil.1:6,10; 2:16.

2. Jn.5:22 Sędzią będzie Chrystus.

Łk.12:8,9 W obecności aniołów, może nawet szatana Obj.12:10.

BEMA - To greckie słowo określające stolicę sądową Jezusa. Może oznaczać np.

a. Krzesło sędziowskie na podwyższeniu na stadionach greckich. Przed nim stawali sportowcy, a zwycięzcy otrzymywali nagrody. Nie było karanych.

b. Podwyższenie do publicznych wystąpień.

„**BEMA**” nie jest sądem w ścisłym znaczeniu jak np. „krisis”, „bema” to wyrażenie np.: pierwsze lub trzecie miejsce.

3. Czas sądu wskazuje powiązanie dnia Chrystusowego z przyjściem Chrystusa na obłokach. Wynika z tego, że odbędzie się po pochyceniu Kościoła tzw. paruzji (z gr. parusia) 1Tes.4:16-17; 1Kor.15:51-52, a przed przyjściem Chrystusa na ziemię.

4. Twierdza:

a. Sąd ten nie dotyczy niewierzących ewangelii 1P.4:17; 2Kor.5:10 my tzw. wierzący (7).

b. Sąd ten nie będzie ku potępieniu. Jn.3:18; 5:24; Rz.8:1 dla wierzących nie istnieje sąd potępienia. Iz.43:25; 44:22; 1Jn.1:9 potwierdzenie w obietnicach.

c. Sąd ten nie będzie dotyczył sprawiedliwości. 1Kor.1:30 Chrystus jest sprawiedliwością wierzących. 2Kor.5:21 w Chrystusie wierzący są sprawiedliwi.

d. Sąd ten będzie dla nagrody. 1Kor.3:11-15 sąd nad dziełem, a nie duszą.

3:11 dotyczy budujących na fundamencie zbawienia(15)

3:12,13 istotą będzie jakość..

Wynikiem sądu „**BEMA**” będzie zapłata za dobre lub złe uczynki dokonane **w ciele** 2Kor.5:10; Obj.22:12.

Zbawienie zależy od wiary. Ef.2:8,9; Dz.16:31.

Nagroda zależy od wierności. Łk.19:17; 1Kor.4:2.

Żywot otrzymujemy jako synowie. Gl.3:26,29.

Nagrodę otrzymujemy jako słudzy. Łk.19:17.

patrz c. d.

Boży sąd c. d. część 3.

ZAPŁATA ZA UCZYNKI

DOBRE	2Kor.5:10	ZŁE
* nagroda Fil.3:14; 1Kor.9:24 1. Wieniec nieprzemijający 1Kor.9:25 2. Wieniec sprawiedliwości 2Tym.4:8 3. Korona chwały 1Tes.2:19; 1P.6:4 4. Korona żywota Obj.2:10; Jk.1:12		* Utratą nagrody 2Jn.8;2Tym.2:5 poszkodowanie 1Kor.3:15 nagana 1Kor.1:8; 1Tes.5:23 zawstydzenie 1Jn.2:28 * Kto siebie nie osądził, podlega osądzeniu 1Kor.11:31 * W Królestwie Bożym nie wszyscy będą równi w chwale będą wielce i mali. Mt.5:19; Łk.7:28

WSPÓLNY UDZIAŁ.

1Kor.2:9 czego oko nie widziało, ucho nie słyszało i do serca nie wstąpiło 4:5, każdy otrzyma pochwałę, Łk.12:37 każdemu usłuży Jezus, Obj.19:6-9⇒Ef.5:27 każdy będzie oblubienicą na weselu Baranka Obj.20:6⇒1Tes.4:16,17 każdy weźmie udział w pierwszym zmartwychwstaniu, kapłaństwie i władzy.

III. 1. Zasady decydujące o przetrzymaniu próby ognia: 1Kor.3:13.

- a. Działanie dla chwały Chrystusa, a nie własnej chwały czy satysfakcji Kol.3:23; Fil.2:21.
- b. Działanie Bożymi metodami i wzorcami, a nie swoimi praktykami 1P.2:21; Dz.26:29.
- c. Służenie w oparciu o Bożą moc, a nie własną koncepcją Kol.1:29;1P.4:11b; 1Kor.4:20;Zach.4:6.
- d. Działanie zgodnie z prawdą (słowem B.), a nie własną koncepcje 1Tym. 6:3-5;1P.4:11a.

2. Zasady nagradzania w przypowieściach:

- a. Mt.25:14-30 podobieństwo o talentach.
15 każdemu według zdolności. (różna ilość talentów)
21,23 ta sama pochwała na podstawie wierności nie czystego zysku, lecz procentowego wzrostu ilości.
26-30 trzeci sługa z braku zysku został potępiony i odrzucony.
- b. Łk.19:11-27 podobieństwo o dziesięciu minach.
13 każdemu jednakową ilość.
16,17 dla pierwszego specjalna pochwała i największa nagroda
władza nad 10 miastami
18,19 dla drugiego bez pochwały mniejsza nagroda dodatkowy wniosek mówi, że za wierną służbę teraz nagrodę będzie sprawowanie dalszej władzy w królestwie Chrystusa.
20-24 dla trzeciego nie było nagrody; odebrano ponadto minę, którą dostał.
Domyślnie stracił swą dawną pozycję u boku Pana i został odrzucony Łk.8:18.

W obu przypadkach niezrobienie użytku z miny określano jako „złe”.

Wniosek: „złe” to nie tylko popełnienie niegodziwości t. j. Jk.4:17.

Innymi słowy grzech zaniedbania nie jest lżejszy od grzechu dopuszczenia się t. j. Mal.3:18. Nie służenie Bogu złem, służenie sprawiedliwością .

W przykładzie Pawła z 1Kor.3:11-15 i w/w przykładach Jezusa dzieła nie zdały egzaminu. Jednak w przykładzie Pawła chrześcijanin będzie zbawiony, a w przykładzie Jezusa nie. Dlaczego?

* W przykładzie Pawła człowiek próbował zrobić skoro używał drewna, siana czy słomy. Klasa tego dzieła nie wytrzymała próby ognia. Ale fakt działania, choć błędny i nie nagrodzony, przynajmniej udowodnił rzeczywistość wiary w Chrystusa.

* W przykładzie Jezusa sługa nie zrobił w ogóle nic ani dobrego, ani złego. Udowodnił, że jego wiara jest martwa (Jk.2:26), ponieważ nie miała uczynków. Brak prób służenia Chrystusowi u wierzącego świadczy

o obłudzie, ponieważ miejsce skazania takich osób jest ciemność zewnętrzna, płacz i zgrzytanie zębów Mt.24:51; Łk.12:46.Wyraźne potwierdzenie. w dwóch następnych przypowieściach o Kr. Niebios Mt.13.

- c. Mt.13:37-43 podobieństwo o pszenicy i kąkolu - Królestwo Niebios oznacza wszystkich wyznawców chrześcijaństwa prawdziwych i fałszywych.
- Kąkol symbolizuje „Synów Złego”.

Kolejność wydarzeń:

- Odłączenie prawdziwych chrześcijan (1Kor.11:19) od fałszywych.
- Wrzucenie fałszywych do pieca ognistego - zadanie aniołów Obj.3:15,16; 17:1,4-6 (16) 17.
- Zajaśnianie sprawiedliwych jak słońce w Królestwie Ojca swego, czyli otrzymanie nagrody.

d. Mt.13:47-50 podobieństwo o sieci zapuszczonej w morze mówi to samo co w/w.

CODA: Sąd będzie trybunałem Chrystusa nikogo nie skaże na potępienie, ponieważ wszyscy fałszywi Chrześcijanie wcześniej zostaną odłączeni i ukarani. t. j. w Ps.1:4,5 pszenica i plewy / sprawiedliwi i bezbożny.
Przed złożeniem pszenicy w stodole najpierw oddziela się plewy.

Iz.26:7-12